

CCR spune ca titlul legii de modificare a Codului de procedura civila nu reflecta continutul actului normativ (motivare)

Curtea Constitutionala a României (CCR) a constatat ca legea de modificare a Codului de procedura civila contine reglementari legate de Codul civil si a aratat ca titlul actului normativ trebuie sa reflecte continutul, legea în cauza încalcând principiul unicitatii reglementarii în materie.

Curtea Constitutionala a publicat, marti, motivarea deciziei din 16 februarie, când a admis sesizarea presedintelui Klaus Iohannis asupra actului normativ pentru modificarea Legii 134/2010 privind Codul de procedura civila.

"Raportat la cauza de fata, Curtea retine ca legea criticaa a fost adoptata pentru a pune de acord reglementarea procesual civila referitoare la procedura de solutionare a contestatiei privind tergiversarea procesului cu Decizia 604 din 16 iulie 2020. În acest sens, se retin atât expunerea de motive a legii, cât si titlul ei. Din punct de vedere normativ prezinta relevanta numai titlul actului normativ, care este unul explicit si clar, fiind vorba de o lege de modificare a Codului de procedura civila. Desigur, nimic nu împiedica initiatorul acestei legi sau deputatii/senatorii, pe calea amendamentelor, sa modifice si alte prevederi ale Codului de procedura civila care nu erau în relatie directa cu Decizia 604 din 16 iulie 2020", precizeaza judecatorii constitutionali în motivare.

Mai mult, spun acestia, initiatorul legii sau deputatii/senatorii, pe calea amendamentelor, aveau si posibilitatea de a modifica alte legi, asadar, sa extinda obiectul de reglementare al legii, cu conditia mentinerii caracterului omogen si unitar al relatiilor sociale reglementate.

"Însa, extinderea obiectului de reglementare trebuie realizata mai întâi prin titlu, pentru ca, potrivit jurisprudentei antereferte a Curtii, titlul legii este cel ce fixeaza obiectul sau de reglementare, neputând, astfel, sa existe o relatie distonanta între titlu si continutul efectiv al legii. Or, titlul legii priveste modificarea Codului de procedura civila, iar art.III din lege reglementeaza o actiune în materie de filiatie, care nu are nicio legatura cu acest cod. Actiunile privind filiatia sunt reglementate de art.421-440 din Codul civil", arata CCR.

Prin urmare, judecatorii constitutionali afirma ca, în lipsa unei modificari corespunzatoare a titlului si, implicit, a obiectului de reglementare a legii, art.III nu putea si nu poate face parte din aceasta lege. De aceea, introducerea sa în textul acestei legi este contrara art.1 alin.(5) prin raportare la prevederile art.41 alin.(1) din Legea 24/2000.

"Totodata, legea criticaa încalca principiul unicitatii reglementarii în materie, potrivit caruia reglementarile de acelasi nivel si având acelasi obiect se cuprind, de regula, într-un singur act normativ. Este adevarat ca un act normativ poate cuprinde reglementari si din alte materii conexe numai în masura în care sunt indispensabile realizarii scopului urmarit prin acest act. Însa, în cazul de fata, se aplica regula, si nu exceptia de la aceasta, pentru ca nu exista nicio conexiune între art.I si II din lege, pe de o parte, si art.III, pe de alta parte. Prin urmare, art.III din lege este contrar art.1 alin.(5) prin raportare la prevederile art.14 din Legea 24/2000", mai noteaza CCR.